

“Περί επιγνώσεως του Θείου Θελήματος”

/ [Αγιορείτικα](#)

Μιλά ο όσιος Ιωσήφ Ησυχαστής:

Αν κατά τον Παύλο οφείλουμε ‘υποτάσσειν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού’, γιατί ‘ουκ εσμέν εαυτών’, πώς θα γίνει συνειδητό στον υπήκοο, αν δεν γίνει με ακρίβεια γνωστό το θέλημα του Θεού για την περίπτωση αυτή; Άλλωστε και η θεία Χάρις που ακολουθεί, προς την οποία και σπεύδουμε, φανερώνεται μόνο στην τελεία υπακοή.

Όταν λοιπόν θέλετε να μάθετε το θέλημα του Θεού, θα αφήσετε τελείως το δικό σας μαζί με κάθε άλλη σκέψη ή πρόγραμμα, και με πολλή ταπείνωση θα ζητήσετε στην προσευχή σας την επίγνωσή του και ό,τι θα φανερωθεί ή θα βαρύνει στην καρδιά σας κάντε το και θα είναι το θέλημα του Θεού.

Όσοι έχουν περισσότερη παρρησία και καλή συνήθεια να προσεύχονται γι’ αυτό,

ακούν μέσα τους ευκρινέστερα την 'πληροφορία', γίνονται προσεκτικότεροι στη ζωή τους και δεν κάνουν τίποτε χωρίς θεία πληροφορία.

Υπάρχει και άλλος τρόπος επιγνώσεως του θελήματος του Θεού που χρησιμοποιεί γενικά η Εκκλησία: η συμβουλή διαμέσου των πνευματικών πατέρων ή εξομολόγων.

Η μεγάλη ευλογία της υπακοής, που επισκιάζει ευεργετικά όσους την εκτιμούν, γίνεται γνώση σε ό,τι αγνοούν και σκέπη και δύναμη να εφαρμόσουν την συμβουλή-εντολή, γιατί ο Θεός αποκαλύπτεται στους υπηκόους με την πατρική του ιδιότητα.

Η τελειότητα της υπακοής, ως παναρετής, εξομοιώνει τους οπαδούς της με τον Υιό του Θεού, ο οποίος έγινε 'υπήκοος μέχρι... σταυρού'.

Και όπως δόθηκε στον Ιησού μας κάθε εξουσία και όλη η ευδοκία του Θεού Πατέρα, έτσι δίνεται και στους υπηκόους η πληροφορία του θείου θελήματος και η Χάρις προς την επιτυχή και τέλεια εκτέλεσή του.

Όσοι ρωτούν πνευματικούς ανθρώπους, για να μάθουν το θείο θέλημα, ας γνωρίζουν την εξής λεπτομέρεια. Το θέλημα του Θεού δεν αποκαλύπτεται μαγικά, ούτε έχει θέση σχετικότητας, αφού δεν περικλείεται στα στενά πλαίσια της ανθρώπινης λογικής.

Συγκαταβαίνει ο πανάγαθος Θεός στην ανθρώπινη αδυναμία και πληροφορεί τον άνθρωπο, που κατ' αρχάς πιστεύει απόλυτα και ύστερα ταπεινώνεται διψώντας με πόθο την πληροφορία και έχοντας την διάθεση να την εκτελέσει.

Γι' αυτό με πίστη και ευγνωμοσύνη αποδέχεται τον πρώτο λόγο του πνευματικού οδηγού που τον συμβουλεύει.

Όταν όμως οι προϋποθέσεις της πίστεως, της υπακοής και της ταπεινώσεως δεν συμβαδίζουν και αντιλέγει ή αντερωτά και, το χειρίστο, σκοπεύει να ρωτήσει και άλλους, τότε το θέλημα του Θεού καλύπτεται καθώς ο ήλιος από τα σύννεφα.

Το θέμα αυτό είναι λεπτό και χρειάζεται πολλή προσοχή. Λέει ο άββάς Μάρκος· 'άνθρωπος υποτίθεται τω πλησίον, καθ' α επίσταται· Θεός δε ενεργεί τω ακούοντι, καθ' α επίστευσεν'.

Απαραίτητη προϋπόθεση στην αναζήτηση του θείου θελήματος είναι να καταστεί αυτός που το ζητάει δεκτικός αυτής της αποκαλύψεως, γιατί όπως προανέφερα, το θείο θέλημα με τον υπερφυσικό του χαρακτήρα, δεν περιέχεται ούτε εισέρχεται μαγικά σε θέσεις και τόπους και όργανα, αλλά αποκαλύπτεται μόνο στους άξιους αυτής της θείας συγκαταβάσεως».